

El compromís dels fets concrets

O *slobodenje* vol dir alliberament. És el nom d'un diari de Sarajevo que aquest mes d'agost compleix els cinquanta anys de vida. Nascut el 1943 per donar veu al moviment de resistència durant la segona Guerra Mundial, altra vegada es troba lluitant a les trinxeres enfront de la barbàrie. La seva seu, un edifici de deu pisos, s'ha convertit en un esquelet de ferralla, però, en els soterranis, uns quants periodistes musulmans, croats i serbis es juguen cada dia la vida per fer sortir el diari al carrer, malgrat la manca de tota mena de mitjans. S'han vist sotmesos a un setge constant per part dels qui voldrien fer callar la seva veu, però no han deixat d'aparèixer ni un sol dia fins ara. El diari ha esdevingut, a la ciutat martiritzada, el símbol més eloqüent de la llibertat d'expressió.

En un moment donat d'aquesta dramàtica cursa, el nom d'*Oslobodenje* i el de Sarajevo s'han trobat amb el de Girona. Van ser, en efecte, uns fotoperiodistes gironins els que van activar el primer moviment de solidaritat periodística que va sorgir a Catalunya com a resposta a les angoixes dels mitjans de comunicació de Bòsnia en general i d'aquest diari en particular. "Fotògrafs per la Pau" de Girona va promoure una campanya de sensibilització i de recollida d'ajuts que es va iniciar a Figueres el dia de Sant Jordi i que es va completar amb una setmana sencera d'activitats a Girona, al voltant d'una exposició de fotografies de premsa que, subhastades entre el públic, van fer possible l'obtenció d'una primera aportació. Aquestes accions van desembocar en un moviment més ampli, i així es va crear el col·lectiu "Periodistes per Bòsnia", amb professionals d'arreu de Catalunya a favor de tots els mitjans de l'ex-Iugoslàvia disposats a donar una informació veraç, objectiva i independent.

Però l'ajut dels periodistes és només una engruna de la gran cooperació indispensable, i també la crida en aquest sentit va trobar a les terres gironines un ressò molt vast. La Comissió Organitzadora de la Campanya d'Ajut al poble de Bòsnia va recollir en qüestió de pocs dies més de cinquanta tones de material, aliments, roba, medicines i diners. Les mostres de solidaritat es van anar multiplicant, amb una resposta majoritària per part de persones, entitats i empreses, i amb una col·laboració exemplar de molts ajuntaments com a subscriptors d'una quota d'un duro per habitant i com a coordinadors de la recollida dels donatius privats. Un bon nombre de voluntaris, reunits sota el lema «Només volem ajudar», van repartir-se la feina de seleccionar i classificar tot el fons. Amb tristes excepcions, com la fredor habitual de la ciutat de Girona, els resultats han estat molt superiors als que els promotors de la campanya havien imaginat.

Enmig de la passivitat amb què el món ha contemplat la tragèdia d'una guerra inqualificable, les accions sorgides a Girona són un exemple de dinamització de l'entorn i una lliçó de compromís solidari que es tradueix en l'eficàcia dels fets concrets. Llàstima, només, que algunes dissensions sorgides entre els diversos col·lectius implicats en la tasca hagin dificultat el caràcter unitari de l'operació. Una acció humanitària d'aquest abast no es mereixia ser enterbolida per l'ombra de cap mesquinesa.